

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. гр.Велинград, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА Д. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Гражданско дело № 20245210100079 по описа за 2024 година

Предявен е иск с правно основание чл. 150 СК от Д.Н. С., чрез нейната майка М. Н. С., за изменение размера на присъдената издръжка от 200 лв. с решение № 104 от 18.04.2018 г. по гр. д. 1192/2017г. на РС-Троян и осъждане на Н. Д. С.-баща на ищцата да заплаща издръжка в размер на 450 лв. месечно, считано от датата на предявяване на иска, ведно със законната лихва при всяко просрочие, до окончателното ѝ заплащане и до настъпването на обстоятелства за нейното изменяване или прекратяване.

Твърди се, че ответникът е баща на Д.Н. С., родена на 25.05.2010 г. от брака му с М. Н. С.. С Решение № 104 от 18.04.2018г. по гражданско дело № 1192 от 2017г. по описа на РС Троян, бракът между родителите бил прекратен. Със съдебното решение упражняването на родителските права било предоставена на майката, а бащата бил осъден да заплаща на малолетното си дете месечна издръжка в размер на 200 лева месечно.

Сочи се, че след постановяване на горепосоченото Решение, грижите за детето били поети преимуществено от неговата майка, но поради пълно разбирателство с бащата на детето, контактите му с него били осъществявани по негово желание и извън от определения съдебен режим на свиждане. Бащата заплащал редовно и определената месечна издръжка за детето.

Известно време след развода майката М. С. заживяла на семейни начала с Д. С. Г. в гр. Велинград. От съжителството им на 06.08.2020г., се родило детето И.Д.Г., който към момента бил три години и половина и което също майката следвало да издържа.

След постановяване на съдебното решение за развод и определяне на

размера на издръжката се променили нуждите на детето. С увеличавана на възрастта нараснали нуждите от храна и облекло, което довело до повече разходи за задоволяването им. Възникнали и нови такива за посрещане на нуждите за обучение и за развлечения. Д. С. посещавала и извънкласни занимания /уроци по английски език/, които се заплащали допълнително.

Променили се и социално-икономическите условия на живот в страната. Увеличил се размерът на минималната работна заплата за страната, а оттам и минималният размер на издръжката, която понастоящем било по висока от заплащаната от ответника. Невъзможно било дете на възрастта на Д. да бъде издържано със средства давани от бащата при досегашния им определен размер от 200 лв.

Поради гореизложеното се иска от съда да се произнесе с решение, с което да измени размера на присъдената издръжка с Решение № 104 от 18.04.2018г. по гражданско дело № 1192 от 2017г., по описа на РС Троян , като ответникът бъде осъден да заплаща издръжка в размер на 450 лева месечно за детето Д.Н. С., родена на 25.05.2010г, ЕГН *****, считано от датата на предявяване на иска, ведно със законната лихва при всяко просрочие, до окончателното и заплащане и до настъпването на обстоятелства за нейното изменяване или прекратяване.

Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът не депозира отговор на исковата молба.

Съдът, като обсъди доводите и възраженията на ищцата и като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, счита за установено следното от фактическа и правна страна.

От представените по делото доказателства се установява, че ответникът е баща на детето Д.Н. С., родена на 25.05.2010г. от брака му с М. Н. С.. С Решение № 104/18.04.2018г. по гр. д. 1192/2017г. на Районен съд-Троян, влязло в сила на 09.05.2018 г., бракът между родителите е прекратен и упражняването на родителските права по отношение на детето е предоставено на майката М. С.. Определен е режим на лични отношения с бащата Н. С., който е осъден да заплаща издръжка на Д. в размер на 200 лв., считано от 11.12.2017г. до настъпване на основания за нейното изменяване или прекратяване. Ответникът заплаща редовно присъдената с решението за развод издръжка.

След развода майката полага непосредствени грижи за отглеждането и възпитанието на детето. През 2019г. двете се установяват в гр. Велинград, където М. С. заживява на съпружески начала с Д. С. Г.. От съжителството им на 06.08.2020г. се ражда детето И.Д.Г., едноутробен брат на Д..

Според приетите по делото социални доклади на ДСП Велинград и ДСП Троян и от приложеното Удостоверение изх. № 93/17.01.2024г., издадено от ОУ „Христо Ботев“ се установява, че Д. е ученичка в седми клас. Справя се отлично с учебния материал, има участия в олимпиади и състезания.

Посещава мажоретен състав „Димитър Мечев“-Велинград. Посещава частни уроци по английски език. Изградила е приятелски кръг и се чувства добре в средата, където живее. Поддържа редовно контакти с баща си, с който се разбират и са много близки. Майката насърчава комуникацията между двамата.

Финансовите разходи за отглеждане на малолетната Д., включващи средства за храна, облекло, учебни пособия, медицински грижи са поети от майката с помощта съжителя й. Бащата заплаща редовно присъдената с решението за развод издръжка от 200 лв. В разговор със социалните служители от ДСП Троян не оспорва, че същият вече е несъответен на нуждите на детето и не възразява да бъде изменен и да заплаща претендираната сума.

Според социалния работник от ОЗД към ДСП Велинград Г.Б. нуждите на детето са напълно задоволени. Д. е дете с всестранни интереси, занимава се с извънкласни дейности, посещава частни уроци.

Съдът счита, че към този момент размерът на издръжката е неадекватен на социално-икономическите условия в страната и променените жизнени потребности детето. От влизане в сила на съдебното решение на 09.05.2018г. размерът на минималната работна заплата за страната, функция от който е определеният минимален размер на издръжка за едно дете по чл. 142, ал. 2 СК, е нараснал от 510 лв. на 933 лв. Това налага промяна на размера на издръжката, който следва да бъде приведен в съответствие със законовия минимум.

Според трайно установената съдебната практика на ВКС критериите, от които съдът се ръководи при определяне размера на дължимата издръжка за непълнолетно дете са нуждите на детето и възможностите на родителите, а при иск за изменение на определена от съда издръжка по чл. 150 СК следва да е налице трайно съществено изменение на нуждите на издържания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице. /т. 19 от ППВС № 5/16.11.1970 г-, Постановление № 5/30.11.1981 г. на Пленума на ВС, Решение № 77 от 21.03.2012 г. по гр. д. № 863/2011 г., III г.о. на ВКС, Решение № 154 от 16.07.2013 г. по гр. д. № 1435/2012г., III г.о. на ВКС/.

Възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотно състояние и квалификация, а нуждите на лицата, които имат право на издръжка се определят съобразно с обикновените условия за живот на тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и другите обстоятелства, които са от значение за случая. Размерът на издръжката следва да съдейства за правилното развитие, възпитание и отглеждане на детето, за покриване на нуждите така, както те биха били задоволени, ако родителите живеят заедно. При определяне размера на издръжката се отчитат нуждите и възможностите към момента, когато се постановява решението, но тъй като издръжката се присъжда за задоволяване на бъдещи нужди, през периода, когато се изпълнява решението е възможно

да настъпят обстоятелства, които налагат нейното изменение. Изменението на обстоятелствата може да се отнасят до здравословно състояние, трудоспособност, доходи, семейно положение и други, но за да се уважи иск за изменение на издръжката се изисква трайна или съществена промяна в нуждата на търсещия издръжка или във възможностите на задълженото лице.

В случая предходната издръжка на детето е била определена преди близо шест години. Очевидно е, че с порастването на детето, е настъпила и трайна промяна в неговите нужди. Променили са се и социално-икономическите условия в страната. Това е достатъчно основание за изменение на определената по-рано издръжка.

Д.Н. С. е почти на 14 години, ученичка в седми клас. Освен обичайните разходи за храна и облекло, предвид възрастта ѝ, следва да бъдат отделяни повече средства за нормалното ѝ интелектуално развитие и разходи от личен характер. Установи се при изслушване на детето и майката и от показанията на свидетеля Д. Г., съжителстващ с майката на Д., че дедето посещава уроци по английски език веднъж седмично, за които се заплащат 30 лв. Участва в мажоретния състав на читалище „Димитър Мечев“ в гр. Велинград, с който посещават различни страни в Европа, а това също е свързано с разходи. Осигуряват ѝ се ежедневно парични средства през дните, в които посещава учебни занятия. Тези обстоятелства следва да бъдат отчетени.

С порастване на детето нарастват и разходите за развлечения в свободното време.

Детето е във възраст, която се характеризира с ускорен растеж, което предполага потребност от повече средства за осигуряване на облекло и обувки. Нарастват и разходите свързани с изхранването му. Следва да бъдат отчетени и разходите по осигуряване на обучение, както и тези от личен характер в свободното време.

Според показанията на свидетеля Д. Г., съжителстващ с майката на Д. месечните доходи на домакинството им е около 2000 лв., включващи получаваните от двамата трудови възнаграждения. Освен за Д. двамата се грижат и за малолетното им общо дете И.Д.Г.. Съдът, като прецени показанията на свидетеля по реда на чл. 172 ГПК, ги кредитира, тъй като не противоречат на останалия доказателствен материал.

Като база за разходваните месечни суми за изхранване на детето, както и за тези по осигуряване на облекло и обувки, съдът приема размера за последното тримесечие на 2023 година по данни на Националния статистически институт средно за лице, който е 797.53 лв. + 110.95 лв. или общо 908,48 лв. Месечно тези разходи са в **размер 302,83 лв.** Към тях следва да се прибави месечният разход комунално-битови нужди-отопление, осветление, вода. Предвид че за техният размер не се представиха доказателства, следва да се приеме, че размерът им възлиза на 303.98 лв., съобразно данните на НСИ за последното тримесечие на 2023 г. средно за лице, или на **101,37 лв. месечно.** Следователно разходите, свързани с

потребностите на малолетната Д. С. от храна, облекло, отопление и други битови нужди възлизат на **404,20 лв. месечно**.

Д. С. е ученичка в седми клас редовна форма на обучение и следва да се осигурят средства за закупуване на учебни пособия и тетрадки, предвид че съгласно чл. 164. ал. 1 от ЗЕПУ /в сила от учебната 2024-2025 г./ от учебната 2024г.-2025г. за всички ученици от I до XII клас включително се осигуряват за безвъзмездно ползване учебници и учебни комплекти и електронно четими учебници за учебните предмети от общообразователната подготовка, задължителните модули от профилираната подготовка, учебните предмети Майчин език, Религия и Хореография и специалните предмети за учениците със сензорни увреждания.

Изслушана в съдебно заседание Д. заяви, че са й необходими тетрадки по всички предмети, нотни тетрадки, учебни пособия, пособия за часовете по изобразително изкуство, спортни екипи за физическо възпитание.

Установи се, че на детето се предоставят ежедневно парични суми за закупуване на закуска в училище през учебните дни в размер на 5-7 лв., които съдът намира за съобразени с неговите възраст и пол.

Детето е на възраст, в която изгражда нови познанства и социални контакти. Започва по-често да се среща с приятели извън училище в свободното си време. Това е свързано с разходи за развлечения.

Тъй като за размера на разходите за свободно време и образование не се представиха доказателства, следва да се приеме, че размерът им възлиза на 115.10 лв. средно за лице за последното тримесечие на 2023 година, съобразно данните на НСИ **или 38,37 лв. месечно**. Към тях следва да се прибавят разходите за уроци по английски език в размер на 30 лв. седмично **или 120 лв. на месец /1560 лв. на година/**, както и разходите за пътувания с мажоретния състав извън страната в размер на около 1300 лв. годишно. Към тях следва да се прибавят разходите за изхранване за времето, докато детето е на училище в рамките на учебната година от по 6 лв. дневно **или 120 лв. на месец** в рамките на учебната година, която е с продължителност средно девет месеца или 1080 лв. годишно.

Относно разходите за здравеопазване на детето, от представения по делото социален доклад, се установява, че Д. не страда от хронични заболявания, които за обуславят разходи за специфични медицински услуги и прегледи при лекари специалисти. Не боледува често от простудни заболявания. Ето защо следва да се приеме, че разходите за здравеопазване на детето са в размер посочените по данни на Националния статистически институт за последното тримесечие на изминалата година средно за лице, а именно 174.07 лв. или 24,69 лв. месечно.

Като съобразява посочените обстоятелства, настоящата инстанция счита, че за задоволяване нуждите на Д. С. е необходима обща месечна издръжка в размер **на около 815 лв. месечно**.

Съдът намира, че така определеният размер на разходи за издръжка на

детето е съобразен с неговите потребности и ще ги задоволи адекватно.

От представените по делото доказателства се установява, че ответникът Н. Д. С. към момента реализира доходи от трудово правоотношение в размер на 2 500 лв., както и че няма задължения за издръжка към други лица. Майката М. С. също е трудово ангажирана като завеждащ административна служба в ДГ „Радост“ гр. Велинград с основно трудово възнаграждение 1080 лв. Същата полага грижи и е задължена да издържа също и другото си малолетно дете Ивайло Г..

Съобразявайки посочените обстоятелства и с оглед приетото, че за задоволяване нуждите на детето Д.Н. С. е необходима обща месечна издръжка в размер на *около 815 лв., съдът определи, че* делът на майката в тази издръжка е 350 лв. с полаганите от нея фактически грижи по отглеждане и възпитание на детето, като разликата *от 465 лв.* следва да се поеме от бащата. Доколкото обаче се претендират 450 лв., съдът е обвързан от заявеното искане и не може да присъди издръжка над този размер. Така определеният размер на издръжката е съобразен с доходите на ответника.

По тези съображения искът за заплащане на издръжка на детето Д.Н. С. следва да се уважи изцяло.

На осн. чл. 242, ал. 1 ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на решението.

При този изход на правния спор на ищцата се дължат разноски за процесуално представителство. Искането за заплащането им е заявено своевременно, а от представените по делото договор за правна защита и съдействие- л.16 се установява, че ищцата е заплатила разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., които следва да се възложат в тежест на ответника.

На осн. чл. 78, ал. 6 ГПК, във в. 69, л. 1, т. 7 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на Районен съд Велинград, държавна такса в размер на 360 съобразно увеличения размер на издръжката на детето.

Мотивиран така и на основание чл. 150 СК, настоящият състав на Районен съд Велинград

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ размера на месечната издръжка на детето Д.Н. С., ЕГН: *****, родена на 25.05.2010г. от 200 лв. /двеста лева/, определена с Решение № 104 от 18.04.2018г. по гр. д. № 1119/2017 г. по описа на Районен съд Троян, като **ОСЪЖДА** Н. Д. С., ЕГН: ***** от с. Орешак, ул. „Райо Ганковски“ № 7, общ. Троян **да заплаща на малетното си дете Д.Н. С., ЕГН: ***** с адрес гр. Велинград, ул. „Елин Връх“ № 3** чрез неговата майка М. Н. С. ЕГН: *****, месечна издръжка в **размер 450 лв. /четиристотин и петдесет лева/**, считано от датата на предявяване на иска

– 25.01.2024 г. до настъпване на основания за изменение или прекратяване на издръжката.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, Н. Д. С., ЕГН: ***** от с. Орешак, ул. „Райо Ганковски“ № 7, общ. Троян, да заплати на Д.Н. С., ЕГН: ***** от гр. Велинград, ул. „Елин Врѣх“ № 3, чрез нейната майка М. Н. С. ЕГН: *****, разноси по гр. дело 79/2024г. на Районен съд-Велинград. в размер на 500 лв. /петстотин лева/.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК, във вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК Н. Д. С., ЕГН: ***** от с. Орешак, ул. „Райо Ганковски“ № 7, общ. Троян да заплати по сметка на Районен съд Велинград държавна такса в размер на 360 лв. /триста и шестдесет лева/.

ДОПУСКА, на осн. чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение на решението.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окрѣжен съд Пазарджик, в двуседмичен срок връчването му на страните.

Сѣдия при Районен съд – Велинград: _____